

V diplomové práci jsme na základě srovnání Borchertova díla s existenciální filosofií dokázali, že jeho tvorba je prodchnuta tímto myšlenkovým proudem. I když W. Borchert ve svém díle bezesporu líčí atmosféru válečné a poválečné doby, mají jeho sbírky krátkých povídek „Die Hundebäume“, „An diesem Dienstag“ (a některé další nezařazené povídky) a drama „Draussen vor der Tür“ nadčasovou platnost. Stav, ve kterém se nacházejí líčené postavy vojáků, zajatců a ostatních lidí zasažených událostmi druhé světové války, můžeme díky Borchertově uměleckému ztvárnění, které v sobě zahrnuje několik interpretačních vrstev, považovat za stav korespondující s naší dobou a naší době odpovídající.

Skutečnost, že Borchertovo dílo v sobě nese mnoho společných znaků s existenciální filosofií, jsme ozřejmili v první kapitole. V krátkých povídkách a v dramatu se objevují osamělé postavy, které byly vrženy do světa - a které si v důsledku této „vrženosti“ nejsou vědomy svého původu. Tento svět se jim jeví jako absurdní, cítí se v něm cizí, není jim domovem. „Bezdomoví“ na zemi prožívají ve všech významech zahrnutých v tomto výrazu. Postavy jsou odkázány samy na sebe. Plny strachu a úzkosti kráčí s otazníkem na rtech směrem ke smrti. Dožadují se odpovědi, ale místo ní se jim dostává mlčení nebeské klenby.